

Sygn. akt IX U 1668/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14 lipca 2016r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. S. prawo do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 1668/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.07.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. S. (S.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu zatrudnienia z uwzględnieniem zarobków po przyznaniu prawa do emerytury jest niższy od 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych w latach 1970-1993 w pełnej wysokości.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 14.02.1993r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z lat 1984-1987 wyniósł 354,79 % i został ograniczony do 250 %.

W dniu 24.11.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanej ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie. Obliczony przez ZUS wwpw z lat 1970-1993 wynosi 237,85%.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego z okresu od 01.01.1970r. do 31.12.1979r. Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1971-1977, 1981-1993 jest wyższy niż 250% i wynosi 267,92% . Ustalając wysokość wynagrodzenia za sporne lata biegły uwzględnił takie składniki wynagrodzenia jak płaca zasadnicza, dodatek za przepracowane niedziele, dodatek niebezpieczny, dodatek dyrektorski, dodatek nocny, dodatek za II zmianę, wynagrodzenie z karty górnika oraz deputat węglowy.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie w dniu 14.12.2017r. (k.55-56) oraz opinię biegłego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr J. C. z dnia 24.08.2017r. (k.20-30).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr J. C., który na podstawie posiadanej dokumentacji akt osobowych, akt emerytalnych przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za sporny okres wskazany powyżej, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (267,92%) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego uznając, iż biegły prawidłowo uwzględnił wszystkie składniki wynagrodzenia, które niewątpliwie ubezpieczony otrzymywał, co potwierdził również w złożonych zeznaniach. W zastrzeżeniach organ rentowy nie wskazał żadnych okoliczności wykluczających możliwość przyjęcia poszczególnych składników wynagrodzenia

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Sędzia